

11.5.1962

ברכות ידידי היקרים. אלוהים מברך כל אחד מכם. מבורכת שעה זו.

הערב ברצוני לדון בהיבט נוסף של אהבה, רצון ויחסים בין אישיים. מתוך החיים, וכאשר ההתנסויות שלכם מובנות לכם באמת, כמו גם מן ההרצאות הקודמות, אתם יודעים כי בין שלושת הגורמים האלו מתקיימת תלות הדדית. לכל אחד מהם חשיבות מכרעת באשר לחייכם ולהגשמה שלכם. יחדיו הם יוצרים שלם. אם אחד מהם, פועל באופן נפרד בצורה בריאה ויעילה, באופן כמעט אוטומטי יפעלו גם השניים האחרים באופן בריא. אולם לעיתים חשוב להתבונן בכל אחד מהם באופן נפרד. לא תיתכן הגשמה משום סוג ללא יחסים בין אישיים טובים. ויחסים בין אישיים טובים לא יתכנו ללא אהבה וללא היבטים האחרים שמהווים חלק מאהבה. כמו כן לשם חיים יעילים נדרש כי הרצון יעבוד כראוי. לאהבה ולרצון ישנם היבטים שליליים רבים, ותכופות הם מעוותים בדרכים רבות ושונות. על חלקן שוחחנו בעבר. הבה נבדוק שוב, בגישה חדשה, שני תחומים אלו.

למדתם כי התהליך בו אתם מכריחים את עצמכם לחוש אהבה, למרות שאינכם מתנסים בה, גורם נזק רב יותר. במיקרים אלו יש שימוש בסוג מוטעה של רצון ושל אהבה ולכן נוצרת תוצאה שלילית. במקביל אתם יודעים שאם אינכם נותנים אהבה, לא תקבלו אותה. לכן, אתם, מנסים לאלץ עצמכם לחוש אהבה באופן מודע ובלתי מודע. אתם משתמשים ברצון שלכם על מנת להפיק רגש שטרם קיים בכם. בכל אופן, במהלך עבודתנו המשותפת, למדתם כי תהליך הצמיחה הנכון הוא להודות בפני עצמכם שעדיין אינכם יכולים לחוש אהבה. אינכם יכולים עדיין לעמוד בצורה ראויה כנגד המצב הקיים, אשר כרגע "זה מה שיש". זוהי המציאות העכשווית שלכם. אם תעשו זאת ללא שיפוט ואשמה, תבינו בסופו של דבר מדוע זה כך, ובעשותכם כך יכולת האהבה שלכם משתחררת אוטומטית. היא גדלה מעצמה. כמה מחברי החלו להתנסות בתהליך זה כפרי עבודתם. הם נהיו ערים באשר לזרם המאלץ שלהם מול עצמם ומול אחרים. כיוון שאתם רוצים לקבל אהבה, לעיתים באופן נואש, אינכם יכולים להרשות לעצמכם להכיר בזה שאינכם נותנים אהבה. כשאתם עומדים פנים אל פנים מול האמת שבכם, אותה אמת עצמה מתחילה להשתנות.

כל אחד מכם, בלי קשר למידת הצלחתו בעבודת החיפוש העצמי, כאשר תעיפו מבט אל פנימיותכם, יוכל לחוש שמעולם, מעולם לא היה בכם רגש אמיתי, חם ויעיל אשר נכפה עליכם, לא מידי עצמכם ולא מאחרים. רגשות אמיתיים הם תמיד ספונטניים ונוצרים מאליהם. הם תוצר בלתי ישיר של מודעות עצמית. הם כמו תגובה משנית שאינה נקבעת על ידי הרצון החיצוני שלכם – הרצון הנגיש להחלטה ולהגדרה שלכם. לפיכך, הצעד הראשוני הוא תמיד הבנת עצמי. אז, במהלך הבא, גדלה יכולת האהבה שלכם. למרות שזה לא חדש, יש לחזור על זה, כיוון שידע זה לא מהווה עדיין חלק בלתי נפרד מרובכם.

באשר לאהבה, עד כה שמתם דגש על התאמת היכולת שלכם לאהוב, כיוון שאתם רוצים להיות אהובים. חסך ביכולת האהבה שלכם היווה הדאגה המרכזית כיוון שתכופות הוא הגורם לכשלון מערכות יחסים שהייתם רוצים שיצליחו. על מנת להבין כי הדבר שחשבתם שהינו אהבה אינו כך כלל וכלל, נדרשת רמה טובה של תובנה. רבים מכם הגיעו לכך לפחות בדרגה ו/או רמה מסוימות.

קעת, הבה נבחן מערכות יחסים מנקודת מבט שונה לחלוטין. מה אם באמת אהבתם ובכל זאת נהדפתם, נדחיתם? מבחינה זו, קיימות עבור רבים מכם תמיהות ושאלות. אינכם מבינים מדוע נדחיתם בצורה כזו או אחרת, בעוד אתם בטוחים שהיה בכם כוח לאהוב באופן כל כך מקורי (אוריגינאלי מ). וחזק. בזרם אהבה זה היתה לפחות מעורבת אהבה אמת, גם אם לא היה חופשי לחלוטין מזרמים ילדיים. זה מבלבל אתכם כיוון שאתם יודעים שאהבה היא המפתח לחיים וליחסים בין אישיים. אתם עשויים לשאול את עצמכם: אם כך מדוע זה לא עובד? האם זה בגלל שתמיד ישנם בנפש האדם זרמים אנוכיים, תאווי בצע ובלתי בוגרים? הרי שאז אף אחד לא היה יכול מעולם לקבל אהבה כיוון שאף בן אנוש אינו מושלם. בו בזמן, אתם מבחינים כי אנשים מסוימים, בעלי יכולת

פחותה לאהוב, מקבלים יותר. זה לא רק מבלבל אתכם אלא גם מגדיל את חוסר הביטחון והספק העצמי שלכם באשר לחוסר צדק ותחושת קורבנות. אם כך הבה נתבונן בנושא זה ונרוויח בהירות גדולה יותר.

כאשר אנו מדברים על אהבה אישית, הדורשת אהבה בחזרה – אין זה חכם לאהוב מידי. זה הרסני ומזיק באותה מידה כמו לאהוב פחות מדי. אהבה מופרדת(לא ניצמדת), תחושת לט גו, לחוש רגשות אנושיים חמים של סימפטיה והבנה מבלי לחוש תביעה. בין אם זה במערכת יחסים בין שותפים ובין אם זה בחברות אישית, סוג האהבה שבמהלכו עולים רצונות וצרכים של בעלות, זהו סוג האהבה שבו לתת יותר מן הרצוי עשוי להיות הרסני כמו לתת פחות מדי. כאשר אין זה רצוי (ע"י הצד השני) – לאהוב מדי זה חסר רגישות, אגוצנטרי ותעב בצע בדיוק כמו לאהוב פחות מדי. עדיין אינכם מבינים זאת. אם אדם אינו מסוגל לקבל, מפוחד מכך, ועדיין הצורך המתוסכל שלו לאהוב בא לידי ביטוי בכוח חזק יותר מאשר האחר יכול לפגוש בו, זרם כזה גורם לאחר לסגת בפחד. כאשר אינכם מודעים לתהליכים הפנימיים שלכם – אינכם מודעים לתופעה זו. תרגישו דחייה ותעסקו בעלבונכם. כפי שהחשש שלכם לצאת מן הקליפה שלכם עשוי לגרום לכם להיות חסרי רגישות מול הצורך של אחרים לקבל את אהבתכם, כך אתם עשויים להיות חסרי רגישות כלפי הצורך של אחרים לא לקבל אהבה ברגע נתון. ובכך אינכם מכבדים את זכותו השרירה של האחר לא לקבל את אשר מעוניינים לתת. עבורכם זו שאלה של הכל או לא כלום. אם לא מוכנים לקבל הכל, אתם נסוגים והופכים לכלום. אם תיגדלו במידה מספקת על מנת לא לתת יותר מאשר יכול להתקבל, עשויה להיברא מערכת יחסים שונה ומאד מתגמלת. אולם בגלל הבורות שלכם אתם מפספסים אותה.

ייתכן בהחלט כי אי היכולת של האחר לקבל אהבה משקפת את חוסר הברגרות הרגשית שלו, את הבעיות והקונפליקטים הפנימיים שלו. אולם אתם כועסים על כך. אתם מסרבים לזכותו של האחר לכך שיהיו לו קשיים שיתכן שיש גם לכם עצמכם באופן מעט שונה. וכך אתם מיטלטלים בין כוח אהבה חזק מדי, שאינו יכול להתקבל, ואז מתחוללים תרעומת ונסיגה. עדיין אינכם מסוגלים לשמר את תחושות הכבוד והחיבה האנושית אם האהבה שלכם, למרות היותה אוטנטית, לא מתקבלת. בכעסכם אתם משתמשים בנשק הפיכת רגש חיובי לשלילי. אתם חשים טינה, דחייה, גאווה ואתם חוזרים בכם מלאהוב את אותו אדם או מבכלל לאהוב בשנית. מבלי להיות מודעים אתם מוצאים עצמכם הרבה פעמים בחוסר האיזון ההרסני הזה. בגישה זו אתם הורסים יחסים פוטנציאליים שהיו עשויים להיות מאד משמעותיים.

אנו תמיד דנים בגישות שלכם עצמכם. ביכולת האישית שלכם לתת ולקבל. אם אתה אדם שאינו יכול לאהוב ולקבל, אתה הנמצא בנתיב זה יודע מה לעשות באשר לכך. אתה מתבונן פנימה עד שאתה משיג מודעות עצמית והבנה של מה שמתחולל בך. אולם באם זה האחר שמוגבל ביכולת לאהוב ולקבל, אז אתה תמהה ומבלבל. ייתכן שתצליח לפגוש את הקושי הזה ע"י ההבנה החדשה הזו. כעת תלמד להטיל ספק לא רק ביכולתך לתת ולקבל אלא גם ביכולתו של האחר בהקשר זה. באמצעות המודעות שלך לכך שחשוב שתחוש זאת, תהפוך קשוב לסימנים ולא תשעט קדימה פשוט כיוון שזו משאלתך. תלמד לקרוא מעבר למילים, לפרש את הסימנים, לקלוט מה מתרחש אצל האחר גם אם הוא לא מודע לכך.

מילים אלו מיועדות בייחוד לחברים ש(המנגנון שלהם מ.) אינו בעיקר נסיגה, החברים שמשתוקקים לתת ולהתחבר ובכל זאת, באופן עקבי, מוצאים את עצמם מעוכבים בתחום זה, מסיבה כזו או אחרת, האדם שהם בוחרים, בדרך כזו או אחרת, אינו מעוניין לקבל את הכוח התובעני החזק שנובע מהם. אילו השתמשתם בפחות הגנות, פחות עסוקים בעצמכם ובתיסכול של הרצון המיידי שלכם או בדחייה, עם פחות רצון עצמי, הייתם מפתחים את אצילות הנפש לכבד את אי היכולת של האחר, אפילו אם זה "חולני". אזי היתה יכולה להיווצר מערכת אנושית, בעוד הנתנה האגוצנטרית תאוות הבצע שלכם הורסת מערכות יחסים.

הנח לאחר להיות, הרשה לו לנהוג אחרת ממה שהיית רוצה. בדרך זו, חייך יהיו עשירים יותר מסיבות רבות. לא רק בגלל שיהיו לך יותר מערכות יחסים משמעותיות, אולם גם בגלל שפחות תהיה

תלוי ברצון שלך עצמך. תהיה מסוגל לשחרר ועדיין לחבב ולכבד את האחר למרות ההכרה שלך במוגבלויות שלו. לא משנה אם אתה מכנה אותן חולות או לא בוגרות. למרות שיתכן שאתה צודק, עדיין אינך מעניק לאחר את הזכויות שאתה מבקש לעצמך. התבונן בזרמים ובגישות הכי פנימיים שלך בהקשר זה. הסתכל מנקודת מבט זו, ולבסוף תגדל המודעות שלך לחשיבות השעטה שלך קדימה. לא תמשיך לראות בכך נכס שהחיים באופן לא הוגן מענישים אותך עליו, אלא תבחין במהות האנוכית והחמדנית שבך. כאשר תעשה זאת באופן נינוח, תתבגר באופן אוטומטי גם כאן. תתפתח אצלך הגינות, אם מותר לי להשתמש במילה זו, לאפשר לאחר את דרכו ולכבד אותו. תתקיים בך הנדיבות ואצילות הנפש לעמוד מרחוק ולשחרר ולהיות מקוונן ביתר עדינות לצרכי האחר – האם הוא רוצה לקבל יותר משאתה נותן או פחות ממה שאתה רוצה לתת. אם זה מתרחש ללא בוז, עוינות כלפי האחר או כלפיך, ללא ספק עצמי וללא גינוי והפחתת ערך עצמי, אז אכן צמחתם. ייתכן שאי ציות לרצונכם עשוי להיתקל בדרך בוגרת ברמה שיטחית של הווייתכם. אך האם הדבר כך גם כשזה נוגע לרבדים העמוקים של הווייתכם? במידה ואתם רוצים לגלות, שאלו את עצמכם זאת, והתבוננו מקרוב במה שנגלה לכם. צמיחה בכיוון זה אין משמעה ויתור על משהו חשוב אליו אתם כמהים. זה רק נראה ככה בעודכם מוותרים על הרצון המיידי שלכם. תהפכו לעשירים יותר, ואין כוונתי ברוח בלבד, בבגרותכם, בבטחון ובכבוד העצמי שלכם, כי אם גם עשירים ביחסים הבין אישיים שלכם.

ועדיין, אני מפציר בכם, אם עדיין אינכם יכולים לחוש בדרך בוגרת זו, אל תאלצו עצמכם לכך. עדיף שתסתכלו על עצמכם ממשיכים את פעולותיכם מתוך הכוח התובעני הזה גם אחרי שהזרם הזה נדחה (בידי אחרים). התבוננו בפעולותיכם, התנסו מבלי לשפוט את עצמכם. כפי שאני תמיד אומר, זו הדרך היחידה.

ידידי, שמחה ואהבה אינם תהליך volitional. זה מתפתח כאשר אתה צופה בעצמך באשר למה טוב ומה רע, מה נכון ומה מוטעה, ללא שיפוט.

כעת ידידי, האם אתה אחד מאותם אנשים שמפחד מדי לאהוב, נסוג מדי? האם אינך מעז לצאת אל העולם ואל מערכות יחסים בהיותך פוחד, ומעדיף להתחבא בפניה כאשר ידיים מושטת לעברך, כאשר מוצעת לך אהבה? בפחדך האם ייתכן שאינך מצליח אפילו לזהות כאשר זה מתרחש על מנת לא להכביד על עצמך ברגשות האשם על שאתה דוחה את מה שאתה נכסף אליו? או האם אתה אחד מאלו המוכנים תמידית לתת בנדיבות, אבל אולי בנדיבות יתר, כיוון שמתוך הצרכים שלכם ואולי מתוך תאוות הבצע הילדית שלכם, אתם מתעלמים מן האחר? אינכם נרגעים, נשענים לאחור בנינוחות ובשלווה מתבוננים באחר. או שמא ידידי, אולי יש בכם מעט משני האופנים? התבוננו בעצמכם מנקודת מבט זו. ובעשותכם זאת, אט אט, בכוחות עצמכם, בערנות שלכם אל עצמכם בהיבט זה, הרגישות שלכם לצרכי האדם האחר תתפתח. תחושו כי אין מדובר באי רצונו של האחר לקבל מכם משהו, אלא אולי באי רצון לקבל עכשיו ו/או בדרך זו. ייתכן שיקל עליו לצאת מקונכייתו כשלא יאלץ לפגוש כוח אהבה כל כך תובעני וכל כך חזק.

לעיתים קרובות שני העיוותים מתקיימים בכם בו זמנית. מצד אחד אתם עצמכם עשויים לחוש פחד בפוגשכם תביעה חזקה. ועדיין בהעדר תביעה כזו, אתם מגדילים (את הפחד? מ.) מבלי לשים לב למה שמוצע לכם.

כעת נפנה לנושא הרצון. שוחחנו על כך בעבר מנקודות מבט רבות: רצון עצמי, רצון חיצוני ורצון פנימי, צורות ביטוי שונות של כוח רצון בריא ולא בריא. על מנת לסכם ולתת לכם מעט יותר בהירות בתחום, הבה נתבונן על אופני הביטוי השליליים והסיבות לכך שהרצון לא מתפקד כראוי.

1. כאשר אינכם מודעים למה אתם רוצים, אפילו אם מה שאתם רוצים הוא נכון ובריא, עצם העובדה שאינכם מודעים חייבת להביא לתוצאות שליליות. מדוע? לא בגלל המשאלה עצמה, אלא כיוון שמסיבה כלשהי אתם מרגישים שאתם צריכים להסתיר אותה, וזה יוצר תנאים שליליים. חוסר מודעות כזה, שבעבר היה מכון ונשלט, בעצם מסתכם בהולכת שולל עצמית. אתם רוצים משהו. אתם חושבים שמה שאתם רוצים הוא שגוי, אזי אתם מאמינים שאינכם

רוצים בו. למראית עין אתם מעמידים פנים כלפי עצמכם וכלפי העולם שאינכם רוצים מה שבחשאי אתם כן רוצים. אם כך, זו העמדת פנים, הולכת שולל עצמית. והדינאמיקה הזו היא היוצרת תוצאה שלילית, לא איכות המשאלה עצמה, בלי קשר לשאלה האם המשאלה הינה מוסרית או לא. המודעות המשובשת על הקשריה השונים היא האחראית. כך, אינכם רוצים מה שאתם רוצים. וכאלה הם הגילויים שרבים מכם מצאתם. אתם כל כך לא בטוחים בעצמכם ובזכויותיכם שאתם מדכאים את יכולת הבעת המשאלות שלכם, את כוח הרצון שלכם. אתם מדכאים אותם ובסופו של דבר מדחיקים אותם. אתם עשויים לשנות אותם וכך הם עשויים להופיע בדמות פתרונות של התפשרות, אולם חוסר הבהירות הזו יוצר ערפל סמיך בנפש שלכם, ערפל שמהווה אקלים לא בריא ומעכב התגשמות בחיים שלכם. אם זו אכן משאלה לא בריאה, אינכם יכולים להתמודד איתה כיוון שאתם לא מודעים לקיומה. אולם בהחלט ייתכן שזו משאלה בריאה מאד שאינכם מרשים לה להיות מודעת כיוון שאתם שואפים לציית למדדים שנכפו על ידי החברה באמצעות דעת הקהל – או שכך אתם תופסים אותם. וכך אתם עשויים לאלץ את עצמכם למשהו שהוא פחות בהרבה מן הרצון הנובע מהעצמי האמיתי שלכם. הסיבה לעשות זאת היא לחלוטין שלילית. זהו החסך באומץ להיות אתם עצמכם, ההגזמה בצורך להשביע רצון של אחרים, או כל סיבה אפשרית אחרת שמוכרת לכם מהרצאות קודמות ומעבודתכם. לפיכך, משאלה בריאה עשויה להוכיח עצמה כלא בריאה או כהרסנית לעיתים, אם אינכם מודעים אליה.

2. גורם אחר לכך שכוח רצון או יכולת ללשאוף לדברים הופכים ללא יעילים, הוא שאתה מפוצל בכיוונים שלך. אני כבר לא צריך להיכנס לתחום זה. דנו בכך באריכות. אם הרצון שלכם נע בחלקו לכיוון אחד ובחלקו לכיוון אחר, תחושה תוצאה מאד שלילית. מאמצים יסוכלו ותחושות תחושות כשלון ותסכול. תכופות אתם עשויים להאמין באופן שגוי שזה נגרם כתוצאה מסיבות מוסריות. אולם אין הדבר כך. בהחלט ייתכן כי שני הכיוונים יהיו הולמים מבחינה מוסרית, אולם העובדה שאינכם שלמים עם עצמכם יוצרת מה שבאופן בלתי מודע אתם עשויים להגדיר כעונש.

3. כפי שכבר אמרתי בהרצאה זו, אם הרצון שלכם חזק מדי עד כדי שהוא לא לוקח בחשבון את המכשולים, לא מכבד את נטייתם של אחרים, אם אינו מתחשב במציאות של האחר, גם אם הדבר אינו מתקבל אצלכם בברכה או שלא חשקתם בו, אם עוצמתה של המשאלה גדולה ממה שהמציאות יכולה לאפשר, אזי אתם מחטיאים את מטרתכם.

4. סיבה רביעית היא רצון קטן מדי. באם אתם מרימים ידיים ונסוגים, הפכתם אדישים ופוחדים מכדי לרצות להנהיג עבורכם חיים בעלי משמעות. אם אינכם מעזים לעשות מה שהכרחי על מנת ליצור חיים בעלי משמעות עבור עצמכם אלא מחכים לסמכות כלשהי שתיתן לכם חיים כאלו, אתם מטילים מום בכוח הרצון שלכם וביכולת להביע משאלות עבור עצמכם.

כל ארבעת ההיבטים האלו מונעים זרימה בריאה, רגועה ויציבה של הרצון שלכם ומונעים את היכולת לאחל לעצמכם איחולים ומשאלות. ושוב קיים כאן נושא שמביא בלבול רב, כיוון שאתם תמיד נוטים להתייחס אל משהו כאל נכון או מוטעה, טוב או רע. קיימות כל כך הרבה תיאוריות – רוחניות, דתיות, פילוסופיות או פסיכולוגיות. ישנה אסכולה הטוענת כי על מנת להגיע לשלווה אין צורך לרדוף אחר תוצאות. אין הכרח שיהיה לך כוח רצון. עליך לשחרר. וישנה אסכולה אחרת הטוענת כי ללא רצון לא ייתכנו חיים, לא תיתכן הגשמה. האם, ידידי, אינכם מבינים כי שתי עמדות אלו הנראות כמנוגדות, הן בעצם נכונות. ושתייהן עשויות להיות מוטעות. כל כך הרבה פעמים הצגתי בפניכם בלבול שכזה כאשר נקודות מבט מנוגדות שתייהן נכונות ועשויות שתייהן להיות הרסניות ולא יעילות.

אם הרצון שלכם שייך לאיזושהי קטגוריה שהזכרתי, אם מתלווה אליו מאמץ, אם הוא נשלט בידי מניעים ילדותיים, אם אינכם מודעים לכך, אם הוא מפוצל, אם הוא כפייתי ותאוות מדי, אזי מאד נכון יהיה לומר – שחררו את הרצון שעצמי שלכם, הרגיעו אותו. מיצאו את

כוחות האיחוד שמתחבאים מתחת לפיצול הרצון שלכם כך שאט אט הרצונות הסותרים עשויים להתמזג אל זרם אחד.

אולם מאידך, אם הרצון שלכם כלל לא מתפקד, או מתפקד באופן לקוי, כיצד תוכלו לצמוח? אתם זקוקים לרצון על מנת לצמוח, לחיות, לאהוב. ומצד שני אינכם זקוקים לו. כפי שצינתי מוקדם יותר, למרות שאתם עשויים לרצות זאת, אינכם יכולים להשתמש בכוח רצון ישיר על מנת לגרום לעצמכם להרגיש מה שאינכם מרגישים. אולם אתם צריכים את הרצון שלכם על מנת להתבונן בגילוי לב, ללא רמייה עצמית, ובעקבות התבוננות זו היכולת שלכם לאהוב ולחיות צומחת אוטומטית.

אם אתם מעוניינים ביחסים טובים, עליכם לרצות בזה, ללא מאמץ וללא תוצאה מיידית. אסור לכם לחוש דחיפות לתוצאה ספציפית, מוגבלת לסוג התוצאה שבחרתם בעצמכם, ושתושג בתוך טווח זמן שהכתבתם. מערכת יחסים מערבת אחרים, ויש לקחת בחשבון גם אותם לא רק אתכם. אם אתם לא לוקחים אותם בחשבון אתם מאיינים את עצם קיום מערכת היחסים. אין הבדל גדול האם היתחשבות כזו תיושם לגבי משהו מוחץ וגלוי או שהיא מופנית כלפי נטיות וגישות רגשיות (פנימיות מ.). הדברים מכוונים לשילוב הנכון בין רצון ונכונות, מתוך שחרור. המשמעות היא שהרצון העצמי יוצא, בעוד הרצון האמיתי נשאר. את הרצון הטוב הזה יש לטפח מחדש שוב ושוב. בעשותכם כך, אתם משחררים את הרצון העצמי ע"י איפשור סובלנות לגבי הכיצד והמתי. בזה, אתם מטפחים מודעות לזרמים המטרידים שלכם, כמו גם לצרכים ולרצונות של אחרים, בעודכם נשארים קשובים לתנודות ולשינויים.

כיוון שכל דבר חי משתנה. רק נפש חופשייה יכולה להיות דרוכה ונינוחה דיה לעקוב אחר זרם התנאים המשתנים תדיר הנובע מאחרים, מעצמכם, מנסיבות החיים. על מנת לעשות זאת, על הרצון הבריא שלכם לתפקד. אינכם יכולים להיות חסרי רצון, אך עליכם להיות ללא הנוקשות האוזקת אתכם לרצון עצמי שמכתיב את הפרטים. זהו למעשה מה שמתאר את ההבדל בין רצון חיצוני ופנימי. הרצון הפנימי מגיע מהעצמי האמיתי שלכם, אשר הוא חופשי במהותו. אם תאפשרו לו את חירותו, הוא יהיה ללא החישוקים של רצון עצמי.

ללא רצון, אכן לא יתכנו חיים וצמיחה. הרצון החיצוני המאומץ מכשיל לעיתים תכופות את רצונכם להגשים את עצמכם ואת הפוטנציאלים שלכם. אולם יש לחדש ולעבד את הרצון הפנימי החופשי בכדי לממש הגשמה כזו בדרך ישירה, כפי שנחוץ לעיתים קרובות. הגישה הישירה היא מודעות, וזו אינה נולדת מעצמה. לשם כך נדרש רצונכם הרגוע. אם רצון מלווה בשיפוט מוסרי, הוא הופך להרסני כיוון שהאמת הופכת לבלתי נגישה. אם ישנו הרצון לנוע אל מעבר לנטייה למוסריות, וישנה התמקדות בחקירת מה היא האמת יותר מאשר מה ש"נכון", הרצון מפיק אמת – ולפיכך מפיק אהבה.

בכל תחום בחייכם שבו הבנתם את הפוטנציאלים שלכם וחוויתם מידה של הגשמה, היה עליכם לחדש תמידיית את הרצון שלכם. התבוננו אחורנית ותיווכחו שכך הדבר. עדיין, על הרצון ההוא להיות חופשי על מנת לאפשר מרחב תמרון ולא להתעקש על המתי והכיצד, על הדרך הספציפית על כל פרטיה. בכל מה שתבקשו, יהיה צורך לעבד את הרצון שוב ושוב, אולם בדרך נינוחה, נדיבה, מבלי למסגר אותו בתפיסה המוגבלת שלכם, מבלי לבקש את ההצלחה הזו או את מערכת היחסים ההיא. גישה כזו תוציא אתכם לחירות באם היא מודעת ובאם לא. העיבוד הפנימי של הרצון חייב להיות מכוון ומנותב אל המכלול – תהיה אשר תהיה המשאלה שבבסיסו, אם בעבור צמיחה, בעבור מודעות עצמית, בכדי להכיר בפוטנציאל, או בשביל יצירת מערכת יחסים משמעותית. אולם באשר למקטעים, עליו (הרצון מ.) להיות גמיש, עליו לאמץ את הנסיבות המשתנות תמידיית, תנאים, וגורמים שמשתייכים לכך. באימוץ גישה זו, תהיה לכם נדיבות הרוח לאפשר לכוחות החיים הנובעים מהאני האמיתי שלכם ושל האחר לעבוד יחד בדרך הרמונית.

כעת, ידידי, לימדו מילים אלו – וכשאני אומר לימדו אינני מתכוון כל כך להבנה אינטלקטואלית.. כפי שאני אומר שוב ושוב, יותר מדי הבנה אינטלקטואלית לעיתים תכופות מכשילה הבנה פנימית ולפיכך מכשילה צמיחה. נסו לתפוס מילים אלו על ידי העצמי הפנימי ביותר שלכם. אל תנסו לגרום לעצמכם למלא אחר כל זה. עדיף שתיבחנו איפה אתם סוטים, תזהו שאתם אכן סוטים, מתי וכיצד, מבלי לשפוט או לחייב את עצמכם להשתנות מיידית. רק התבוננו בזה. באשר תמשיכו בעבודתכם האישיה בנתיב זה, היא תספק לכם הבנה רגועה ועמוקה יותר של היבט זה, ועל ידי כך הבנה טובה יותר של עצמכם, ולפי כך הבנה מעמיקה יותר של אחרים ושל החיים.

כעת, האם ישנן שאלות לגבי נושא זה?

שאלה: האם נתינת יתר כפייתית זו יכולה להוביל לסדיזם? ומצד שני, האם זהו הבסיס האופייני למיסיונריות?

באשר לשאלה הראשונה. תהיה זו פשטנות יתר וגם אי דיוק לומר שזה עשוי להוביל לסדיזם. לא. אבל היות וכל דבר בנפש האנושית מקושר לכל, ייתכן בהקשרים מסויימים למצוא קשר (לסדיזם מ.). אולם באותו אופן אפשר יהיה למצוא קשר למזוכיזם. הן סדיזם והן מזוכיזם, שהינם צדדים של אותו מטבע, כידוע לכם, הינם התניה ותולדה של הרבה היבטים בנפש האנושית. אולם לומר שזה נובע מכך, או גורם לכך או לכל היבט אחר, יהיה הולכת שולל.

באשר לשאלתך השנייה, ישנה אמת במה שאמרת. בכל פעם שאדם רוצה לכפות משהו, יהיה אשר יהיה, אהבה או אמונה, על האחר, זה נובע מרצון עצמי. הוא חייב לתת מה שיש לו להציע. אינני אומר כי הנטייה הזו קיימת בהכרח אצל כל מיסיונר, אולם ייתכן כי אצל רבים מהם היא קיימת. אם יש לכם להציע אהבה או גאולה, תידרש תבונה שנובעת מקבלת העובדה שרצונו ורעיונותיו של אדם אינם מתקבלים בברכה על ידי האדם האחר. זה דורש יותר בגרות ותבונה משיש לרוב האנשים, ובעיקר, יותר מודעות עצמית לשחרר את האחר, גם בהיותו לא מושלם.

באשר לדוקטרינות, לא משנה כמה דוקטרינה נשמעת טוב, שום דבר אינו מטיל מום בנפשך יותר מאשר אימוץ דוקטרינת על ואפילו תהיה צודקת. מוקדם יותר דיברתי על כך רבות, ועדיין לא ניתן להדגיש מספיק כי צמיחה פנימית וחופש יכולים לקרות רק על ידי היותכם עצמכם. באמצעות נתיב כמו זה, תתנסו בפנימיותכם במה שדוקטרינות מסוימות מלמדות אתכם במילים. זו האמונה המקורית היחידה והיא המחוללת צמיחה.

שאלה: כאשר דיברת על הרצון שעומד מאחורי האהבה, צינת שהוא מוזן מתשוקה, ממשאלה. האם רצון לא מוזן גם מניסיון ומשיפוט? אני שואל כיוון שכאשר מדובר באהבה, מה בקשר לחוסר התאמה?

תשובה: כמובן, רצון נקבע גם על ידי ניסיון, לא רק על ידי הצרכים הפנימיים ביותר שלכם, אלא גם מתוך הניסיון שלכם, מתוך מה שלמדתם. תובנה חשובה מאד עשויה להיות לקבוע מה הוא מה, מהו הצורך האמיתי שלכם. גם אם צורך זה, כמו שהוא קיים עכשיו, הוא ילדותי ולא בוגר, האם אתם יודעים כי ייטב לכם להתוודות על צורך ילדי זה? אין זה אומר בהכרח לפעול על פי הצורך הזה אלא רק להתוודות עליו. היו לחלוטין מודעים לקיומו. כך הצורך מותמר להיות רצון. צורך אמיתי משתנה להיות רצון, גם אם רצון לא מושלם ולא בוגר, בריא יותר מרצון בוגר ובריא שניבנה על ידי משאבים חיצוניים, רצון שנחרץ על ידי השפעות חינוכיות, על ידי דעות של אחרים שייתכן שאימצת מסיבה זו או אחרת, כיוון שזהו הניכור העצמי עליו שוחחנו פעמים כה רבות. ייתכן כי גם התנסויות העבר שלכם מטעות אתכם בדרך זו. התנסויות אלו מותנות על ידי הדפוסים שלכם, הדימויים שלכם, המושגים המוקדמים שלכם. וטווח מוגבל זה של התנסויות, כמו גם נקודת המבט המוטה שלכם, לא

יאפשרו לכם את חירות המציאות. זה עשוי למנוע מכם לפגוש בחיים מחדש ובצורה מחודשת כדי באמת להרחיב את האופק שלכם והיכולת שלכם לחוות את החיים במלואם.

בכל אופן, אם אכן תחיו את מי שאתם, ככל שמי שאתם עשוי להיות לא מושלם, הספונטניות והמודעות העצמית של מה שאתה באמת ומה שאתה באמת רוצה בכל רגע נתון ישחררו אתכם מכבלי המוגבלות, מן הדעות הקדומות, מנקודות המבט הצרות והנוקשות, שהם כולם תוצאה של הסתכלות הרחק מעצמכם.

להפעיל את רצונכם בהתאם למה שאתם יודעים או חושבים שנכון, שצודק, או אפילו בהתאם להתנסויות העבר שלכם אתם, פוגע בספונטניות של העצמי האמיתי. אפילו אם האמת שלכם שואפת למשהו לא יצרני ואתם עומדים מול זה פנים אל פנים, לא בהכרח פועלים על פי זה, זה יהיה הרבה יותר בריא מלרצות משהו שאינו אתם. אם רצונכם נקבע כתוצאה מפחד, אינכם מצליחים להגיע למשאלה האמיתית או לצורך האמיתי שבבסיס הרצון. אם רצונכם נקבע על ידי משהו חיצוני שאימצתם ושאינו נחוזה על ידי הרגשות שעדיין ילדיים אצלכם, אתם בבעיה גדולה יותר מאשר אילו הייתם נפטרים מן האימוץ החיצוני, משום שרק אז תוכלו לעבור דרך הילדותיות ולהגיע לאזור ההווה בו אותה ילדותיות ממש מקבלת את נוחות הנשמה שמאפשרים לה לצמוח מתוך עצמה.

באשר לשאלת אי ההתאמה, אייני מבין מה בדיוק ברצונך לדעת?

שאלה: אם תשוקות הילדות שלי, האהבה שלי והרצון שלי מכוונים אל מערכות יחסים – ולהיפך, אל וביחד עם מישהו בהדדיות – כאשר ישנה אי התאמה, אזי הדבר שגוי כולו, אם אכן מילה כזו מביעה את מה שאני מתכוון אליו...?

תשובה: אם תבינו באמת את מה שאמרתי בהרצאה זו תמצאו מענה לשאלה זו. כיוון שאם קיימת חוסר התאמה שכזו, אם אכן מתעוררת בעיה כזו, זה רק כיוון שישנו רצון מאומץ ודחוס – מצד אחד האנשים או משניהם – אל תוך מערכת יחסים שאינה ישימה עבור שני אנשים ספציפיים אלו. מערכת מסוג אחר יכולה להתקיים (בין שני אנשים אלו מ.) אולם כוח הרצון העצמי החזק דחף את המציאות אל מחוץ לתמונה. מה שישנו אינו נקלט כיוון שאינו רוצה להיקלט. המציאות צריכה להתאים עצמה למה שאתה רוצה שיהיה. זו הסיבה לקיומן של בעיות כאלו.

שאלה: אני מעוניינת לשאול שאלה עבור נכדי הקטן. הוא חי רוב הזמן בפחד. כתוצאה מן הפחד הזה, הוא חולה תכופות. הפחד שלו הוא שאלו שהוא אוהב, ושאוהבים אותו, עויינים אלו את אלו. ואם הוא אוהב אחד, האחר נסוג. הוא כל הזמן קרוע. אני תוהה האם אתה יכול להצביע על דרך?

תשובה: אין דבר שאוכל לומר שאינו ידוע לך כבר. בכל אופן, אנסה לסייע. בשלב ראשון, כולכם צריכים לעמוד פנים מול פנים עם הידיעה שמה שהוא פוחד ממנו הוא נכון. זו אינה המצאה, זה אינו דמיון מצידי. אם תעמדו פנים מול פנים נוכח עובדה זו, ולא רק תכירו בה באופן שטחי, למודעות לחלק של כולכם (בבעיה מ.) כבר תהיה השפעה מרפאת – לא רק עליו אלא על לכל הנוגעים בדבר. אם תתעמתו לחלוטין עם עובדה זו, תפגשו את בעיית האשמה שלכם אתם. גם על אשמה זו להפוך למודעת לחלוטין. מודעות כזו תביא למיקוד בהיר של השאלה "האם אני גרמתי לבעיה פנימית אצל הילד הזה בשל אי השלמות שלי? איך אני יכול לחיות עם ידיעה כזו?" בידיעה הלא מודעת שלך באשר לשאלה לוחצת זו, אתה נרתע מלהתמודד איתה ונעשה יותר כפייתי לחסל רגשות הרסניים אלו אשר אין ספק הם האחראים לפחדיו של הילד, ואתה נעשה יותר כפייתי להרגיש מה שאינך מרגיש. עיוות זה מסבך את הבעיה בתוכו ובכולכם. זה מגביר סביב פחד ואשמה בכל השובב. בכל אופן, אם תתמודד עם מה שאתה מרגיש, ותבין את הרגש במלואו, על ידי ירידה לשורש העניין,

זוהי יכול להעשות אך ורק בלי אשמה ובלי לשפוט עצמכם או אחרים, אז תוכלו להתחיל לשנות את האווירה אפילו הרבה לפני שתצליחו להרגיש אחרת. זה חייב, אם כן, לעזור לו.

אאממ, אתם יכולים לומר לו דברים רבים רבים, ובוודאי שיש בו הבנה יוצאת דופן בהקשר הזה. אולם מה שתאמרו לו לא באמת יעזור אלא אם כן אתם יכולים להתמודד עם מה שישנו, מבלי להטיף מוסר לאף אחד, רק על ידי קבלת חוסר הבגרות שלכם, ובעשותכם זאת, ללמוד על כך יותר. פעילות כזו תקל על האווירה המתוחה אשר יוצרת את פחדיו. המתח הזה מתגבר על ידי החתירה הכפייתית שלך להיות משהו שעדיין אינך יכול להיות כיוון שעדיין לא הבנת לחלוטין את השורשים. קבל את תהליך הצמיחה האיטי. הסר את הכפייתיות וחוסר הסבלנות, ורגשות העוינות הלא מושלמים (שבך מ.) יהיו מזיקים פחות מאשר הכפייה להתגבר עליהם.

במסגרת חשיבה כזו, כולכם תבינו באמת כי, כמוכם, גם הוא הביא לחיים אלו את הבעיות הלא פתורות שלו. האווירה רק מוציאה החוצה את מה שכבר קיים. האווירה אינה יכולה להוציא החוצה את מה שמלכתחילה לא נמצא. הוא צריך להחיות את הבעיות שלו כפי שנדרש גם מכם להחיות את בעיותיכם. ההורים הלא מושלמים שלכם והתנאים הסביבתיים פשוט הביאו את הקשיים אל החזית. אולם אמת זו תהיה ההתנסות האישית שלכם רק כאשר תסירו את הדחיפות, את הקושי בקבלה עצמית, את האשמה, את הפחד, את התלות שלכם בריצוי המדדים המוסריים של אחרים על מנת לקבל אישור. עד אז, תוכלו לעזור לו על ידי התמדה שקטה בעבודת המודעות העצמית והקבלה העצמית.

אתה יודע כל זאת, אולם לעיתים קרובות זה לא מיושם לגבי הרגשות הקטנים והיומיומיים אשר אתם נותנים להם לחלוף מבלי להיות מודעים לקיומם ובכך, בסופו של דבר, למשמעות העמוקה שלהם. אזי זה יאפשר לכם להבין את ההשפעה שיש לכם אחד על השני, ובתחום זה, טווח הראיה שלכם – של כולכם – הוא עדיין מוגבל. זה משהו שעוד לא ממש לקחת בחשבון – לא באמת.

שאלה: אתה מתכוון אלי אישית או לכולנו?

תשובה: לפחות אתה וביתך שנמצאים בעבודה הזו של מציאת עצמכם. שניכם מצאתם בתוך עצמכם כי מה שהוא פוחד ממנו אכן קיים. שקדתם על הדפוס של חלוקת נאמנות. כרגע, אתם מבינים – וזה שיפור עצום – לא רק שזה אכן כך, אלא, שבדרגה מסוימת, למה זה כך. אולם עדיין אינכם מבינים, או מתנסים, או רגישים להשפעה שיש לזה על אחרים, כמו גם שהבנה זו, גם היא, תסייע לילד – הבנה מבלי להטיף מוסר.

שאלה: האם ישנו דבר כזה כמו נומרולוגיה, שמספרים מסויימים הם עדיפים ואחרים לא?

תשובה: אני מייעץ מאד נגד דברים כאלו – מאד נגד.

שאלה: האם זו תכנית של הטבע שילד יפתח תגובה, נירוזזה כנגד הורה או הורים, בלי קשר לכמה הם טובים או נדיבים?

תשובה: זו בהחלט אינה תוכנית של הטבע – לא. שוב, זה מצביעה על תפישה מוטעית של אדם ושל חיים. זה מעשה ידי אדם – הדרך היחידה בה אתם עשויים לתפוש ולהבין מדוע זה לילדים מסויימים קיימות הנסיבות המיטיבות ביותר, והם מפתחים מה שמכנים נירוזזה, בעוד שבמיקרים אחרים, הנסיבות עשויות להיות עוינות ועדיין מתקיימת נירוזזה קטנה יחסית. כמובן שאיננו יכולים לומר שלא מתקיימת כל נירוזזה, כיוון שאין אדם שחופשי מנירוזזה. הדרך היחידה שניתן להבין זאת, היא שאינך נולד רק פעם אחת, אלא מגיע שוב ושוב עם הבעיות שטרם נפתרו. לא הטבע נתן לכם את הבעיות הללו.

שאלה: בזמנו אמרת לנו שקל יותר לעבוד בנתיב זה כאן על פני האדמה מאשר בעולם הנשמות. ובכל זאת אנו יודעים כי האהובים עלינו מתפתחים גם הם. גם הם עוסקים בתפישה עצמית, ונעזרים בעבודתנו על עצמנו. האם אתה יכול להסביר איך זה מתרחש?

תשובה: צמיחה והתפתחות עצמית יכולה להתרחש, עד רמה מסוימת, בכל ספירה של הוויה. אולם במקום בו המעצורים והמכשולים גדולים יותר, תיתכן צמיחה יעילה יותר, הנתמכת במשאלת האדם שבו מדובר. בהעדר מעצורים ומכשולים, הבעיות הטמונות עמוק אינן נקראות אל החזית. הן אינן מופגנות ולכן אתה חסר מודעות אליהן. ללא מודעות שכזו, אינכם יכולים לצמוח מתוכן. כל זה הוסבר בעבר.

בעולם הנשמות בו אתם חיים ללא הגוף הפיזי, אתם בסוג של חיים בו אינכם נפגשים במעצורים שנגרמים על ידי חומר. ללא מכשול זה, ניתן עדיין לצמוח ולהתפתח עד דרגה מסוימת, אולם בוודאי לא עד אותה דרגה. חומר הוא מעצור מתמשך. הוא מהווה התנגדות **רבתי**. שוחחנו אודות התנגדות פסיכולוגית. אולם זהו רק היבט אחד, חלקיק מההתנגדות כמות שהיא. חיים על פני האדמה, חיי החומר, זו התנגדות. אילו לא היתה קיימת התנגדות כלשהי, לא הייתם יכולים לחיות כלל. ועדיין כאשר אתם מתנגדים יותר מדי, בהתאם לדרגה (החומר מ.), אתם מטילים מום בעצמכם, ואם הדרגה עוברת גבול מסוים, גם אז אינכם יכולים לחיות. החיים על פני האדמה דורשים איזון מסויים בין התנגדות יתר לפחות מדי התנגדות – בדיוק כמו לגבי הרצון. רצון הוא כוח שמתגבר על התנגדות החומר. התנגדות הפיצול. אם הוא חזק מדי הוא מזיק, ואם חלש מדי, הוא לא יצליח להתגבר ביעילות על התנגדות החומר. זוהי הסיבה לאפשרות להאצת הצמיחה בשל ההתנגדות. בכך שאתם לומדים ללכת עם זה, אתם מתפתחים למעלה הנכונה בתוכם פנימה, אל האיזון הנכון. אין צורך לומר כי לא ניתן ללמוד זאת מתוך כללים ותקנות, חוקים ודוקטוריות שאתם יכולים לקלוט בשכלכם. זוהי תחושה פנימית המתפתחת מנתיב כמו זה שאתם עושים. זה לא נלמד, זה אינטואיטיבי. אתם צומחים אל תוך הרצף הנכון של רמת ההתנגדות המסוימת לה אתם זקוקים. היא אינה שווה עבור כולם. לכל אדם קיים רטט התדר האישי שלו, שהוא סיכום סך קיומו הכללי, הן הפנימי והן החיצוני. בהתאמה לרטט האישי הזה, על ההתנגדות להתאים, להתנגדות הכללית של החומר. הדרגה בה הרטט שלך נמצא בהרמוניה עם ההתנגדות הכללית של החומר, היא הדרגה בה תחיה ביעילות ובהרמוניה. זוהי הסיבה לכך שהתפתחות על פני האדמה מתקדמת בצורה יותר מהירה.

היו ברוכים. כל אחד ואחת מכם. ולוואי והמילים הללו ישובו ויהדהדו בפנימיות הווייתכם. ולוואי וישאו פרי עבורכם, ייתכן שלא מייד, ייתכן ורק בחודשים הבאים, ואפילו ברבות השנים כאשר, במהלך עבודתכם על מציאת עצמכם, תגיעו לנקודה בה תבינו באמת מה שאמרתם לכם הלילה. היו בשלווה יקירי. היו באלוהים!